
V menze se najíte za euro a půl

V menze se najíte za euro a půl

LIDOVÉ NOVINY

16.11. 2007 autor:Ivo Dostál

Každý desátý člověk, kterého na ulici v Lipsku potkáte, je student místní univerzity.

Saské město, ze kterého si klidně můžete odskočit na máminy buchy, má šestisetletou univerzitní tradici.

V úprku staletí pobývalo v Lipsku (na univerzitě i mimo ni) mnoho významných osobností evropských dějin.

„Město má neuvěřitelně bohatou kulturní a historickou tradici. Pobývali tu Goethe, Bach nebo Schiller,“ popisuje Pavel Dvořák, který na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy studuje německá a rakouská studia. „Lipsko je kouzelné místo, mně osobně se dostalo pod kůži a rád se tam kdykoliv vrátím,“ pokračuje.

Podle Pavlových zkušeností zbude člověku, když to nepřehání se studiem, minimálně jeden víkendový den volný. Možností, kam vyrazit na výlet, je nepřeborné množství. Německé dráhy nabízejí slevy pro skupinové jízdenky, cestovat se tedy dá za přijatelné peníze. Navíc na Lipské univerzitě funguje studentský klub Wilma, který každý víkend pořádá zajímavé výlety. Vše je organizované a předem „německy“ naplánované.

Stipendium od programu Erasmus pokryje základní životní náklady, finanční potíže tedy Pavel v Německu řešit nemusel.

„Při porovnání s Prahou neexistují moc velké rozdíly. Pokud chodí člověk třeba nakupovat do Aldi či Lidlu, tak jsou ceny srovnatelné,“ popisuje Pavel. Do těchto nejlevnějších obchodních řetězců tu prý chodí nakupovat převážně právě studenti, důchodci a sociálně slabší jedinci.

Cenová pohoda je i v univerzitních bufetech. Jídlo v lipské menze pořídíte už od eura a půl a vybírat můžete minimálně ze tří druhů. „Cena obědů v menze FSV UK se pohybuje kolem 30 korun, ale co se týče kvality a chuti jídla, je podle mého názoru mnohem lepší než to německé,“ popisuje šestadvacetiletý student. „Často lidé řeší stravování nákupem tzv. Döneru (kebabu), který se dá sehnat už za 1,5 eura a bývá o poznání větší a vydatnější než v Česku.“ za studiem do zahraničí nenechávejte doma srdce. Nejde odjet studovat do ciziny a zároveň zůstat v myšlenkách a v srdci se svou milou doma,“ uzavírá Pavel po půlroční lipské zkušenosti.

Privát bych za kolej neměnil

Na německých kolejích je podle Pavla život jednodušší než u nás. Plno věcí za vás vyřídí správa ubytovny. Nic se prý ale nevyrovná svobodě samostatného bydlení v privátu. „Bydlel jsem s Němkou, Němcem a Italkou a neměnil bych. Sice se člověk musí o celou řadu věcí postarat sám, ale je to úplně jiný život než na koleji,“ říká student sociálních věd. „Výborně jsem si rozuměl s Italkou, i když se říká, že jižní a slovanské národy jsou jiné.“ Pavel chtěl už od začátku bydlet s místními a trénovat tak němčinu i doma. Svůj nový domov si vybíral podle mapy. Nedaleko centra a blízko rozsáhlých parků. Třetinu Lipska tvoří právě zelené plochy ve východní části města. „Bydlel jsem v klidné čtvrti srovnatelné s pražskými Vinohrady,“ popisuje své přespolečné zázemí Pavel Dvořák. A co je nejdůležitější? „Při cestě